

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง ซึ่งผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 1423 คน และได้กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 305 ราย โดยนำข้อมูลที่ได้มาทำการศึกษา ซึ่งสามารถแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูลออกเป็น 4 ส่วนโดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สาขาวิชา ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว จำนวนพี่น้อง บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง (ตารางที่ 3 – ตารางที่ 20)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณของความสัมพันธ์ของกลุ่มอุปนิสัยชั้นชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชั้นชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง ใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) (ตารางที่ 21 – ตารางที่ 32)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลเชิงปริมาณของความสัมพันธ์ของกลุ่มอุปนิสัยชั้นชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชั้นชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

3.1 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์พหุคูณ โดยใช้วิธีของ Scheffe เพื่อทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเป็นรายคู่ ระหว่างคุณลักษณะทั่วไป กับบัญชีออมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชายชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยชายชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (ตารางที่ 33 – ตารางที่ 123)

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับบัญชีออมใจความสมดุลของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชายชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยชายชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) (ตารางที่ 124)

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ที่มีต่อบัญชีออมใจความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 กลุ่มอุปนิสัยชายชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยชายชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (t-Test) (ตารางที่ 125)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไป

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 305 คน และสุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บแบบสอบถามจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ประจำปีการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ R.V. Krejcie และ D.W. Morgan และวิธีการเลือกตัวอย่างแบบใช้โควตา (Quota Sampling) ซึ่งสุ่มเลือกตัวอย่างตามสัดส่วนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี และได้จำแนกรายละเอียดดังตารางที่ 3 ถึงตารางที่ 20

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	107	35.1
หญิง	198	64.9
รวม	305	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 64.9 และเป็นเพศชาย จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18-19	68	22.3
20-21	155	50.8
22-23	82	26.9
รวม	305	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีช่วงอายุ 20-21 ปี มากที่สุด โดยมีจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 22-23 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 และช่วงอายุ 18-19 ปี น้อยที่สุด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปี 1	71	23.3
ชั้นปี 2	83	27.2
ชั้นปี 3	77	25.2
ชั้นปี 4	74	24.3
รวม	305	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่ชั้นปี 2 มากที่สุด จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 รองลงมาคือ ชั้นปี 3 จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 ลำดับถัดมาคือ ชั้นปี 4 จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 และชั้นปี 1 น้อยที่สุด จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชาที่กำลังศึกษา

สาขาวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เศรษฐศาสตร์	98	32.1
เศรษฐศาสตร์สหกรณ์	120	39.4
เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	87	28.5
รวม	305	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์มากที่สุด โดยมีจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมากำลังศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ มีจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 และกำลังศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด โดยมีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด

ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.76-2.50	105	34.4
2.51-3.25	145	47.6
3.26-4.00	55	18.0
รวม	305	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดอยู่ในช่วง 2.51-3.25 มากที่สุด จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมาคือ ช่วง 1.76-2.50 จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 และ ช่วง 3.26-4.00 น้อยที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.76-2.50	101	33.1
2.51-3.25	171	56.1
3.26-4.00	33	10.8
รวม	305	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.51-3.25 มากที่สุด จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 56.1 รองลงมาคือ ช่วง 1.76-2.50 จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 และ ช่วง 3.26-4.00 น้อยที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

ลำดับการเป็นบุตร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คนโต	95	31.1
คนกลาง	24	7.9
คนสุดท้อง	119	39.0
คนเดียว	67	22.0
รวม	305	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นลูกคนสุดท้องมากที่สุด โดยมีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมาเป็นลูกคนโต ซึ่งมีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 ลำดับถัดมาเป็นลูกคนเดียว จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 และลูกคนกลาง จำนวน 24 คน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนพี่น้องของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำนวนพี่น้อง	จำนวน	ร้อยละ
1 คน	70	23.0
2 คน	179	58.7
3 คน	40	13.1
4 คนขึ้นไป	16	5.2
รวม	305	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพี่น้อง 2 คน มากที่สุด โดยมีจำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 58.7 รองลงมา พี่น้อง 1 คน จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 ลำดับถัดมามีพี่น้อง 3 คน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 และมีพี่น้อง 4 คนขึ้นไป น้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บิดาและมารดา	197	64.6
ญาติพี่น้อง	12	3.9
เฉพาะบิดา	7	2.3
เฉพาะมารดา	23	7.5
เพื่อน	34	11.2
อยู่คนเดียว	32	10.5
รวม	305	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด โดยมีจำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 64.6 รองลงมาอาศัยอยู่กับเพื่อน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 ลำดับถัดมาอาศัยอยู่คนเดียว จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 อาศัยอยู่กับเฉพาะมารดา จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 และอาศัยอยู่กับเฉพาะบิดาน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	245	80.3
แยกกันอยู่	38	12.5
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	22	7.2
รวม	305	100.0

จากตารางที่ 12 พบว่าสถานภาพของบิดา/มารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 80.3 รองลงมาคือ แยกกันอยู่จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และ บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต น้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	57	18.7
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	13	4.3
รับจ้าง	55	18.0
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	77	25.2
เกษตรกร	78	25.6
พนักงานบริษัทเอกชน	7	2.3
เสียชีวิต	18	5.9
รวม	305	100.0

จากตารางที่ 13 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรมากที่สุด โดยมีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 รองลงมาคือ อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 ลำดับถัดมาคือ อาชีพข้าราชการ มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 อาชีพรับจ้าง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 บิดาเสียชีวิต จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 และอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน น้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	23	7.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	1.3
รับจ้าง	63	20.7
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	101	33.1
เกษตรกร	73	23.9
พนักงานบริษัทเอกชน	8	2.6
แม่บ้าน/ว่างงาน	27	8.9
เสียชีวิต	6	2.0
รวม	305	100.0

จากตารางที่ 14 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีมารดาประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด โดยมีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 รองลงมาคือ อาชีพเกษตรกร จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 ลำดับถัดมาคือ อาชีพรับจ้าง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 อาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 มารดาเสียชีวิต จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 และอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ น้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 คน	169	55.4
5-10 คน	111	36.4
11 คนขึ้นไป	25	8.2
รวม	305	100.0

จากตารางที่ 15 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเพื่อนสนิทน้อยกว่า 5 คน จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 55.4 รองลงมาคือ มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5-10 คน จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 และมีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 11 คนขึ้นไป จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

ประวัติการทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคยทำ	73	23.9
ไม่เคยทำ	232	76.1
รวม	305	100.0

จากตารางที่ 16 พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 76.1 และเคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำกิจกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	123	40.3
ไม่เคย	182	59.7
รวม	305	100.0

จากตารางที่ 17 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีจำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7 และเคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	228	74.8
ไม่เคย	77	25.2
รวม	305	100.0

จากตารางที่ 18 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 74.8 และไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือมหาวิทยาลัยจัดให้

ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	8	2.6
ไม่เต็มใจ	16	5.2
เฉย ๆ	118	38.7
เต็มใจ	138	45.3
เต็มใจอย่างยิ่ง	25	8.2
รวม	305	100.0

จากตารางที่ 19 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมในระดับเต็มใจมากที่สุด จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 45.2 รองลงมาคือ ระดับเฉย ๆ จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 ลำดับถัดมาคือ ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 ระดับไม่เต็มใจ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง น้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	185	60.7
ไม่เคย	120	39.3
รวม	305	100.0

จากตารางที่ 20 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
 ประสิทธิภาพสูง โดยมีจำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 60.7 และไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่
 ผู้มีประสิทธิผลสูง จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหาข้อมใจความสมดุลของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตน กลุ่ม
 อุปนิสัยชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผล
 สูงใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์
 (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์
 สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) จำแนกรายละเอียดดังตารางที่ 21-31

ตารางที่ 21 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับปัญหาข้อมใจ

ปัญหาข้อมใจ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันแสดงความเมตตา และความเห็นอกเห็น ใจต่อผู้อื่น	1 (0.3)	1 (0.3)	18 (5.9)	87 (28.5)	159 (52.1)	39 (12.8)	0.80	4.70 (มาก)
ฉันเป็นคนรักษา สัญญาและให้ ความสำคัญต่อข้อ ผูกพัน	0 (0.0)	0 (0.0)	21 (6.9)	103 (33.8)	143 (46.9)	38 (12.5)	0.79	4.65 (มาก)
ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดี ของผู้อื่นลับหลัง	3 (1.0)	12 (3.9)	62 (20.3)	129 (42.3)	78 (25.6)	21 (6.9)	0.99	4.08 (ค่อนข้าง มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.48 (มาก)

จากตารางที่ 21 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีรวมใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยนั้นแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น และอุปนิสัยย่อยนั้นเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพันอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และ 4.65 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยย่อยนั้นไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลังมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08

ตารางที่ 22 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม	1 (0.3)	2 (0.7)	37 (12.1)	124 (40.7)	106 (34.8)	35 (11.5)	0.89	4.43 (มาก)
เวลาทำงานฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้	0	3 (1.0)	26 (8.5)	120 (39.3)	127 (41.6)	29 (9.5)	0.82	4.50 (มาก)
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ	0 (0.0)	0 (0.0)	24 (7.9)	115 (37.7)	132 (43.3)	34 (11.1)	0.79	4.58 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.50 (มาก)

จากตารางที่ 22 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยนั้นทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมด

แรงหรือหมดสภาพ อุปนิสัยย่นย่อเวลาทำงาน ฉันทำนึ่งถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันทำลั้งทำงานให้ และอุปนิสัยย่นย่อฉันทสามารถให้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อนและอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 , 4.50 และ 4.43 ตามลำดับ

ตารางที่ 23 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ

อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ	ระดับอุปนิสัย						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันทควบคุมชีวิต ตัวเองได้	0 (0.0)	1 (0.3)	29 (9.5)	96 (31.5)	130 (42.6)	49 (16.1)	0.87	4.65 (มาก)
ฉันททุ่มเท ความสามารถในสิ่ง ที่ฉันทสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉันท ไม่สามารถทำได้	0 (0.0)	0 (0.0)	21 (6.9)	103 (33.8)	136 (44.6)	45 (14.8)	0.81	4.67 (มาก)
ฉันทรับผิดชอบต่อ อารมณ์และการ กระทำของฉันท มากกว่าที่จะโทษ ผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง	1 (0.3)	1 (0.3)	24 (7.9)	97 (31.8)	139 (45.6)	43 (14.1)	0.85	4.64 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.65 (มาก)

จากตารางที่ 23 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่นย่อฉันททุ่มเทความสามารถในสิ่งที่ฉันทสามารถ

ทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ อุปนิสัยย่อฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้ และอุปนิสัยย่อฉัน
 รับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้างมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัย
 อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67, 4.65 และ 4.64 ตามลำดับ

ตารางที่ 24 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วย
 จุดมุ่งหมายในใจ

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วย จุดมุ่งหมายในใจ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันรู้ว่าฉันต้องการ ความสำเร็จอะไรใน ชีวิต	1 (0.3)	2 (0.7)	24 (7.9)	97 (31.8)	110 (36.1)	71 (23.3)	0.95	4.72 (มาก)
ฉันจัดการและ เตรียมสิ่งต่างๆ เป็น อย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยง การกระทำแบบเร่งด่วน หรือแบบฉุกเฉิน	1 (0.3)	2 (0.7)	35 (11.5)	126 (41.3)	118 (38.7)	23 (7.5)	0.84	4.40 (มาก)
ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจน ว่า ฉันต้องการทำอะไร ให้สำเร็จ	1 (0.3)	4 (1.3)	50 (16.4)	129 (42.3)	98 (32.1)	23 (7.5)	0.89	4.27 (ค่อนข้าง มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.47 (มาก)

จากตารางที่ 24 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ
 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อฉันรู้ว่าฉันต้องการ
 ความสำเร็จอะไรในชีวิต และอุปนิสัยย่อฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่างๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยง
 การกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉินมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72

และ 4.40 ส่วนอุปนิสัยย่อยฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่าฉันต้องการอะไรให้สำเร็จ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ตามลำดับ

ตารางที่ 25 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญ ก่อน

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ)	0 (0.0)	8 (2.6)	77 (25.2)	108 (35.4)	96 (31.5)	16 (5.2)	0.93	4.11 (ค่อนข้างมาก)
ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไป เพราะกิจกรรมที่วุ่นวายอื่นๆ ในแต่ละวัน	1 (0.3)	5 (1.6)	62 (20.3)	130 (42.6)	85 (27.9)	22 (7.2)	0.91	4.18 (ค่อนข้างมาก)
สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต	0 (0.0)	3 (1.0)	31 (10.2)	119 (39.0)	121 (39.7)	31 (10.2)	0.85	4.48 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.26 (ค่อนข้างมาก)

จากตารางที่ 25 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยสิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ส่วนอุปนิสัยย่อยฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายอื่นๆ ในแต่ละวัน และอุปนิสัยย่อยฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยให้เวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ) มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และ 4.11 ตามลำดับ

ตารางที่ 26 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	ระดับอุปนิสัย						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่าๆ กับของตนเอง	1 (0.3)	1 (0.3)	35 (11.5)	122 (40.0)	116 (38.0)	30 (9.8)	0.86	4.45 (มาก)
ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น	0 (0.0)	0 (0.0)	25 (8.2)	104 (34.1)	140 (45.9)	36 (11.8)	0.80	4.61 (มาก)
เวลาแก้ไขข้อขัดแย้งฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์	0 (0.0)	2 (0.7)	29 (9.5)	123 (40.3)	120 (39.3)	31 (10.2)	0.83	4.49 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.52 (มาก)

จากตารางที่ 26 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น อุปนิสัย

ย่อยเวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ และอุปนิสัยย่อยฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่าๆ กับของฉันเอง มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61, 4.49 และ 4.45 ตามลำดับ

ตารางที่ 27 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่น เข้าใจเรา	ระดับอุปนิสัย						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน		(ร้อยละ)					
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันเป็นคนอ่อนไหว ต่อความรู้สึกของผู้อื่น	1 (0.3)	4 (1.3)	25 (8.2)	101 (33.1)	116 (38.0)	58 (19.0)	0.95	4.64 (มาก)
ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น	1 (0.3)	3 (1.0)	23 (7.5)	97 (31.8)	139 (45.6)	42 (13.8)	0.87	4.63 (มาก)
เวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น	0 (0.0)	1 (0.3)	27 (8.9)	105 (34.4)	126 (41.3)	46 (15.1)	0.86	4.62 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.63 (มาก)

จากตารางที่ 27 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น อุปนิสัยย่อยฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น และอุปนิสัยย่อยเวลาฟังฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 , 4.63 และ 4.64 ตามลำดับ

ตารางที่ 28 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลัง
 ประสานความต่าง

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลัง ประสานความต่าง	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันให้ความสำคัญ และค้นหาสิ่งที่อยู่ ภายในใจของผู้อื่น	1 (0.3)	0.0 (0.0)	32 (10.5)	124 (40.7)	116 (38.0)	32 (10.5)	0.84	4.48 (มาก)
ฉันเป็นคนที่ มีความคิดสร้างสรรค์ ในการแสวงหา แนวความคิดและ วิธีแก้ไขปัญหาที่ แปลกใหม่และดีกว่า	0 (0.0)	2 (0.7)	39 (12.8)	122 (40.0)	113 (37.0)	29 (9.5)	0.86	4.42 (มาก)
ฉันชอบกระตุ้นให้ ผู้อื่นแสดง ความคิดเห็น	0 (0.0)	7 (2.3)	50 (16.4)	105 (34.4)	100 (32.8)	43 (14.1)	1.0	4.40 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.43 (มาก)

จากตารางที่ 28 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น อุปนิสัยย่อยฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่า และอุปนิสัยย่อยฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 , 4.42 และ 4.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 29 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 7 การปล่อยใจให้คมอยู่เสมอ

อุปนิสัยที่ 7 การปล่อยใจให้คม อยู่เสมอ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันให้ความสำคัญกับ สุขภาพทางการและ ความเป็นอยู่ที่ดีของ ฉัน	0 (0.0)	1 (0.3)	37 (12.1)	108 (35.4)	109 (35.7)	50 (16.4)	0.92	4.56 (มาก)
ฉันพยายามอย่างมาก ที่จะสร้างและ ปรับปรุง ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	1 (0.3)	3 (1.0)	19 (6.2)	104 (34.1)	134 (43.9)	44 (14.4)	0.86	4.64 (มาก)
ฉันใช้เวลาในการหา ความหมายและ ความสุขในชีวิต	2 (0.7)	2 (0.7)	18 (5.9)	98 (32.1)	120 (39.3)	65 (21.3)	0.93	4.73 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.64 (มาก)

จากตารางที่ 29 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 7 การปล่อยใจให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันใช้เวลาในการหาความหมายและมีความสุขในชีวิต อุปนิสัยย่อยฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น และอุปนิสัยย่อยฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73, 4.64 และ 4.56 ตามลำดับ

ตารางที่ 30 สรุปค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิผลสูง แยกแสดงรายอุปนิสัย และกลุ่มอุปนิสัย

อุปนิสัย	คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
บัญชีอ้อมใจ	4.48	มาก
ความสมดุลของการดำเนินชีวิต	4.50	มาก
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ	4.65	มาก
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ	4.47	มาก
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	4.26	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	4.52	มาก
อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจคนอื่น ก่อนให้คนอื่นเข้าใจเรา	4.63	มาก
อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง	4.43	มาก
อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	4.64	มาก
กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และอุปนิสัยที่ 7)	4.50	มาก
กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และอุปนิสัยที่ 7)	4.55	มาก
ภาพรวมเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7)	4.51	มาก

จากตารางที่ 30 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยในอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัย
ที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจคนอื่น ก่อนให้คนอื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 4 การ
คิดแบบชนะ/ชนะ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต บัญชีอ้อมใจ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายใน
ใจ และ อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65, 4.64,
4.63, 4.52, 4.50, 4.48, 4.47 และ 4.43 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน มีค่าเฉลี่ย
อุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอุปนิสัยพบว่า กลุ่ม
ตัวอย่างมีระดับกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว ภาพรวมเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง และกลุ่ม
อุปนิสัยชัยชนะส่วนตัวอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55, 4.51 และ 4.50 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย และกลุ่มอุปนิสัย

ผู้ศึกษาต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัยของนักศึกษาคณะ

เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จึงเลือกใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และทำการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ดังตารางที่ 32

ตารางที่ 31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบัญชีชื่อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

อุปนิสัย		Correlation coefficient									
A	A	ระดับความสัมพันธ์									
B	0.577**	B	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง								
C1	0.472**	0.650**	C1	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ							
D2	0.486**	0.653**	0.610**	D2							
E3	0.440**	0.585**	0.464**	0.603**	E3						
F4	0.504**	0.563**	0.583**	0.591**	0.573**	F4					
G5	0.417**	0.398**	0.521**	0.427**	0.342**	0.580**	G5				
H6	0.448**	0.517**	0.566**	0.565**	0.523**	0.567**	0.527**	H6			
I7	0.398**	0.606**	0.517**	0.450**	0.436**	0.473**	0.475**	0.552**	I7		

** ระดับนัยสำคัญน้อยกว่าหรือเท่ากับ .01

A คือ บัญชีชื่อมใจ

B คือ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

C1 คือ อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ

D2 คือ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ

E3 คือ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

F4 คือ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

G5 คือ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา

H6 คือ อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง

I7 คือ อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

จากตารางที่ 31 พบว่า บัญชีอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิภาพสูง ทั้ง 7 ประการมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บัญชีอารมณ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับความสมดุล
ในการดำเนินชีวิตที่สูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอต่ำที่สุด

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์
กับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ สูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจ
ผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราต่ำที่สุด

อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับ
ความสมดุลในการดำเนินชีวิตที่สูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนต่ำที่สุด

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมี
ความสัมพันธ์กับความสมดุลในการดำเนินชีวิตที่สูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจ
ผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา ต่ำที่สุด

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมี
ความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจสูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 5
การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราต่ำที่สุด

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมี
ความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจสูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 7
การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ต่ำที่สุด

อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุก
อุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะที่สูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับ
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนต่ำที่สุด

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดย
มีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะสูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับบัญชีอารมณ์ต่ำ
ที่สุด

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมี
ความสัมพันธ์กับความสมดุลในการดำเนินชีวิตที่สูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับบัญชีอารมณ์ต่ำที่สุด

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับบัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่ม
อุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผล
สูง

3.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (T-test) และการวิเคราะห์ความ
แปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple
comparison test) ใช้วิธีของ Scheffe เพื่อทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเป็นรายชื่อ
ดังตารางที่ 33- 123

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาค
การศึกษาล่าสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับระดับบัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต
กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง
โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation
Coefficient) ดังตารางที่ 124

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 32 เลขที่ของสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA)

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
เพศ	1	2	3	4	5
ช่วงอายุ	6	7	8	9	10
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	11	12	13	14	15
สาขาวิชา	16	17	18	19	20
ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	21	22	23	24	25
ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	26	27	28	29	30
ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	31	32	33	34	35
จำนวนพี่น้อง	36	37	38	39	40
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	41	42	43	44	45
สถานภาพของบิดา/มารดา	46	47	48	49	50
อาชีพของบิดา	51	52	53	54	55
อาชีพของมารดา	56	57	58	59	60
ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	61	62	63	64	65
การทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา	66	67	68	69	70
ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	71	72	73	74	75
ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	76	77	78	79	80
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้	81	82	83	84	85
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	86	87	88	89	90

หมายเหตุ A คือ ระดับบัญชีออมใจ

B คือ ระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

C คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)

D คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)

E คือ ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (อุปนิสัย 1 ถึง 7)

สมมติฐานที่ 1

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีเพศแตกต่างกัน

ระดับบัญชีข้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีเพศแตกต่างกัน

มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจจำแนกตามเพศ

33.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	107	4.38	0.64	0.06
หญิง	198	4.53	0.63	0.04

33.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีข้อมใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.010	0.921	-2.033	303	0.043

จากตารางที่ 33 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจมากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.921 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก

t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.043 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับปัญญาซื่อมใจแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีเพศแตกต่างกัน

มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีเพศแตกต่างกัน

มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามเพศ

34.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ยความคลาด
		อุปนิสัย	มาตรฐาน	เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	8	4.42	0.62	0.06
หญิง	183	4.55	0.69	0.05

34.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.148	0.285	-1.659	303	0.098

จากตารางที่ 34 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.285 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.098 มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ เพศแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีเพศแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีเพศแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนจำแนกตามเพศ

35.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	107	4.48	0.56	0.05
หญิง	198	4.52	0.55	0.04

35.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะ ส่วนตัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.809	0.369	-.550	303	0.583

จากตารางที่ 35 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วน
ตนมากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวน โดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of
Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.369 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ
สมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับ
อุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.583 ซึ่งมากกว่าระดับ
นัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่เพศ
แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชั
ชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีเพศแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีเพศแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามเพศ

36.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	107	4.51	0.61	0.06
หญิง	198	4.58	0.56	0.04

36.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะ ในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.025	0.312	-.932	303	0.352

จากตารางที่ 36 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.312 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.352 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่เพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม

7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม

7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ตารางที่ 37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำแนกตามเพศ

37.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	107	4.48	0.56	0.05
หญิง	198	4.53	0.53	0.04

37.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.281	0.259	-.824	303	0.411

จากตารางที่ 37 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.259 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.411 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 38 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขีอมใจจำแนกตามอายุ

38.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18-19 ปี	68	4.46	0.63	0.08
20-21 ปี	155	4.40	0.64	0.05
22-23 ปี	82	4.63	0.63	0.07

38.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.357	2	302	0.700

38.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.911	2	1.456	3.627	0.028
ภายในกลุ่ม	121.186	302	0.401		
รวม	124.097	304			

38.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

อายุ (i)	อายุ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
18-19	20-21	0.059	0.092	0.817
	22-23	-0.173	0.104	0.250
20-21	22-23	-0.232	0.087	0.029*

จากตารางที่ 38 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 22-23 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปัญญาซื่อมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20-21 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปัญญาซื่อมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.700 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.028 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับปัญญาซื่อมใจแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่า อายุ 20-21 ปี กับอายุ 22-23 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่มีอายุ 20-21 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปัญญาซื่อมใจน้อยกว่า นักศึกษาที่มีอายุ 22-23 ปี 2 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.232

สมมติฐานที่ 7

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอายุแตกต่างกัน

มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอายุแตกต่างกัน

มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 39 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามอายุ

39.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18-19 ปี	68	4.44	0.61	0.07
20-21 ปี	155	4.39	0.66	0.05
22-23 ปี	82	4.78	0.67	0.07

39.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.493	2	302	0.611

39.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	8.699	2	4.349	10.262	0.000
ภายในกลุ่ม	127.991	302	.024		
รวม	136.690	304			

39.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

อายุ (i)	อายุ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i- j)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
18-19	20-21	0.049	0.095	0.874
	22-23	-0.344	0.107	0.006*
20-21	22-23	-0.393	0.089	0.000*

จากตารางที่ 39 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 22-23 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20-21 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำ

ที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.611 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่า อายุ 18-19 ปี กับอายุ 22-23 ปี และอายุ 20-21 ปี กับอายุ 22-23 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่มีอายุ 18-19 ปี มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตน้อยกว่านักศึกษาที่มีอายุ 22-23 ปี และนักศึกษาที่มีอายุ 20-21 ปี มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตน้อยกว่านักศึกษาที่มีอายุ 22-23 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.344 และ 0.393 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 8

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอายุแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอายุแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 40 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนจำแนกตามอายุ

40.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18-19 ปี	68	4.43	0.55	0.07
20-21 ปี	155	4.44	0.52	0.04
22-23 ปี	82	4.69	0.57	0.06

40.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.930	2	302	0.396

40.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.836	2	1.918	6.583	0.002
ภายในกลุ่ม	87.985	302	0.291		
รวม	91.821	304			

40.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

อายุ (i)	อายุ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i - j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
18-19	20-21	-0.003	0.079	0.999
	22-23	-0.255	0.089	0.017*
20-21	22-23	-0.252	0.074	0.003*

จากตารางที่ 40 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 22-23 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18-19 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.396 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง สามชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่า อายุ 18-19 ปี กับอายุ 22-23 ปี และอายุ 20-21 ปี กับอายุ 22-23 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีอายุ 18-19 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตนน้อยกว่า

นักศึกษาที่มีอายุ 22-23 ปี และนักศึกษาที่มีอายุ 20-21 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนน้อยกว่านักศึกษาที่มีอายุ 22-23 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.255 และ 0.252 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 9

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 41 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคมจำแนกตามอายุ

41.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18-19 ปี	68	4.49	0.59	0.07
20-21 ปี	155	4.48	0.57	0.05
22-23 ปี	82	4.75	0.55	0.06

41.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.233	2	302	0.792

41.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.208	2	2.104	6.547	0.002
ภายในกลุ่ม	97.064	302	0.321		
รวม	101.272	304			

41.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

อายุ (i)	อายุ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
18-19	20-21	0.010	0.082	0.993
	22-23	-0.258	0.093	0.022*
20-21	22-23	-0.268	0.077	0.003*

จากตารางที่ 41 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 22-23 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20-21 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.792 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่า อายุ 18-19 ปี กับอายุ 22-23 ปี และอายุ 20-21 ปี กับอายุ 22-23 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีอายุ 18-19 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมน้อยกว่านักศึกษาที่มีอายุ 22-23 ปี และนักศึกษาที่มีอายุ 20-21 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมน้อยกว่านักศึกษาที่มีอายุ 22-23 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.258 และ 0.268 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 10

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม

7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม

7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ตารางที่ 42 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำแนกตามอายุ

42.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18-19 ปี	68	4.46	0.55	0.07
20-21 ปี	155	4.44	0.51	0.04
22-23 ปี	82	4.69	0.54	0.06

42.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.045	2	302	0.956

42.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.670	2	1.835	6.592	0.002
ภายในกลุ่ม	84.081	302	0.278		
รวม	87.751	304			

42.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

อายุ (i)	อายุ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
18-19	20-21	.016	0.077	0.979
	22-23	-0.236	0.087	0.025*
20-21	22-23	-0.252	0.072	0.003*

จากตารางที่ 42 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 22-23 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20-21 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.956 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่า อายุ 18-19 ปี กับอายุ 22-23 ปี และอายุ 20-21 ปี กับอายุ 22-23 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีอายุ 18-19 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงน้อยกว่านักศึกษาที่มีอายุ 22-23 ปี และนักศึกษาที่มีอายุ 20-21 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลน้อยกว่านักศึกษาที่มีอายุ 22-23 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.236 และ 0.252 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 11

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 43 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจจำแนกตามชั้นปี

43.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	71	4.40	0.62	0.07
ปีที่ 2	83	4.41	0.61	0.07
ปีที่ 3	77	4.42	0.66	0.08
ปีที่ 4	74	4.69	0.63	0.07

43.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.662	3	301	0.576

43.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.386	3	1.462	3.676	0.013
ภายในกลุ่ม	119.710	301	0.398		
รวม	124.097	304			

43.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ

ชั้นปี (i)	ชั้นปี (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ปีที่ 1	ปีที่ 2	-0.015	0.102	0.886
	ปีที่ 3	-0.017	0.104	0.874
	ปีที่ 4	-0.290	0.105	0.006*
ปีที่ 2	ปีที่ 3	-0.002	0.100	0.985
	ปีที่ 4	-0.276	0.101	0.007*
ปีที่ 3	ปีที่ 4	-0.274	0.103	0.008*

จากตารางที่ 43 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยบัญชีอ้อมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยบัญชีอ้อมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.576 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสิ้นชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนัยรายคู่ ผลปรากฏว่า ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 มีบัญชีอ้อมใจน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 มีบัญชีอ้อมใจน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 และ

นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีบัญชีออมเงินน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.290, 0.276 และ 0.274 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 12

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 44 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามชั้นปี

44.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	71	4.40	0.60	0.07
ปีที่ 2	83	4.35	0.68	0.07
ปีที่ 3	77	4.45	0.64	0.07
ปีที่ 4	74	4.83	0.65	0.08

44.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.347	3	301	0.792

44.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	10.983	3	3.661	8.766	0.000
ภายในกลุ่ม	125.707	301	0.418		
รวม	136.690	304			

44.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ

ชั้นปี (i)	ชั้นปี (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ปีที่ 1	ปีที่ 2	0.054	0.104	0.965
	ปีที่ 3	-0.042	0.106	0.984
	ปีที่ 4	-0.430	0.107	0.001*
ปีที่ 2	ปีที่ 3	-0.096	0.102	0.828
	ปีที่ 4	-0.484	0.103	0.000*
ปีที่ 3	ปีที่ 4	-0.387	0.105	0.004*

จากตารางที่ 44 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.792 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสี่ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนัยรายคู่ จึงทำการการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนัยรายคู่ ผลปรากฏว่า ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษา

ชั้นปีที่ 2 มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.430, 0.484 และ 0.387 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 13

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตารางที่ 45 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามชั้นปี

45.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	71	4.39	0.55	0.06
ปีที่ 2	83	4.45	0.47	0.05
ปีที่ 3	77	4.43	0.58	0.07
ปีที่ 4	74	4.74	0.55	0.06

45.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.587	3	301	0.193

45.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.762	3	1.921	6.718	0.000
ภายในกลุ่ม	86.059	301	0.286		
รวม	91.821	304			

45.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ

ชั้นปี (i)	ชั้นปี (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i - j)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ปีที่ 1	ปีที่ 2	-0.055	0.086	0.938
	ปีที่ 3	-0.039	0.088	0.979
	ปีที่ 4	-0.350	0.089	0.002*
ปีที่ 2	ปีที่ 3	0.017	0.085	0.998
	ปีที่ 4	-0.295	0.085	0.009*
ปีที่ 3	ปีที่ 4	-0.311	0.087	0.006*

จากตารางที่ 45 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.193 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสี่ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่า ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่

กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตนน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.350, 0.295 และ 0.311 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 14

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 46 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามชั้นปี

46.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	71	4.47	0.59	0.07
ปีที่ 2	83	4.49	0.55	0.06
ปีที่ 3	77	4.48	0.61	0.07
ปีที่ 4	74	4.78	0.51	0.06

46.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.890	3	301	0.131

46.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.859	3	1.620	5.057	0.002
ภายในกลุ่ม	96.413	301	0.320		
รวม	101.272	304			

46.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ

ชั้นปี (i)	ชั้นปี (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i - j)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ปีที่ 1	ปีที่ 2	-0.020	0.091	0.997
	ปีที่ 3	-0.012	0.093	0.999
	ปีที่ 4	-0.305	0.094	0.016*
ปีที่ 2	ปีที่ 3	0.008	0.090	1.000
	ปีที่ 4	-0.285	0.090	0.021*
ปีที่ 3	ปีที่ 4	-0.293	0.092	0.019*

จากตารางที่ 46 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.131 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสี่ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่า ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่

กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคมน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 โดยมีผลต่าง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.305, 0.285 และ 0.293 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 15

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับ ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพผลสูง แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพผลสูง แตกต่างกัน

ตารางที่ 47 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพผลสูง จำแนกตามชั้นปี

47.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	71	4.43	0.55	0.07
ปีที่ 2	83	4.46	0.48	0.05
ปีที่ 3	77	4.44	0.56	0.06
ปีที่ 4	74	4.74	0.51	0.06

47.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.686	3	301	0.170

47.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.942	3	1.647	5.988	0.001
ภายในกลุ่ม	82.809	301	0.275		
รวม	87.751	304			

47.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ

ชั้นปี (i)	ชั้นปี (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ปีที่ 1	ปีที่ 2	-0.030	0.085	0.988
	ปีที่ 3	-0.014	0.086	0.999
	ปีที่ 4	-0.312	0.087	0.006*
ปีที่ 2	ปีที่ 3	0.016	0.083	0.998
	ปีที่ 4	-0.281	0.084	0.011*
ปีที่ 3	ปีที่ 4	-0.297	0.085	0.008*

จากตารางที่ 47 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.170 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสี่ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความ

แตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่า ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 และ ชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.312, 0.281 และ 0.297 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 16

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 48 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจจำแนกตามสาขาวิชา

48.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สาขาวิชา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เศรษฐศาสตร์	98	4.45	0.61	0.06
เศรษฐศาสตร์สหกรณ์	120	4.54	0.69	0.06
เศรษฐศาสตร์เกษตร ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	87	4.41	0.60	0.06

48.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.121	2	302	0.122

48.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.953	2	0.476	1.168	0.312
ภายในกลุ่ม	123.144	302	0.408		
รวม	124.097	304			

จากตารางที่ 48 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในสาขาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในสาขาเศรษฐศาสตร์เกษตร ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.122 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.312 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่ศึกษาในสาขาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 17

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน มีความสมคูลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับความสมคูลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับความสมคูลในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 49 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต จำแนกตามสาขาวิชา

49.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สาขาวิชา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เศรษฐศาสตร์	98	4.48	0.61	0.06
เศรษฐศาสตร์สหกรณ์	120	4.51	0.73	0.07
เศรษฐศาสตร์เกษตร ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	87	4.52	0.67	0.07

49.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.986	2	302	0.052

49.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.099	2	0.049	0.109	0.897
ภายในกลุ่ม	136.591	302	0.452		
รวม	136.690	304			

จากตารางที่ 49 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์เกษตร ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.052 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.897 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่ศึกษาสาขาวิชาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 18

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่ม
อุปนิสัยชั้นขณะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน
มีระดับกลุ่มอุปนิสัยชั้นขณะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน
มีระดับกลุ่มอุปนิสัยชั้นขณะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 50 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยชั้นขณะส่วนตนจำแนกตามสาขาวิชา

50.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สาขาวิชา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เศรษฐศาสตร์	98	4.48	0.48	0.05
เศรษฐศาสตร์สหกรณ์	120	4.53	0.64	0.06
เศรษฐศาสตร์เกษตร ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	87	4.49	0.49	0.05

50.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
8.350	2	302	0.000

จากตารางที่ 50 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม
อุปนิสัยชั้นขณะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม
อุปนิสัยชั้นขณะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ

0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดแตกต่างกัน จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 19

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยชั้นในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยชั้นในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยชั้นในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 51 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับระดับกลุ่มอุปนิสัยชั้นในสังคมจำแนกตามสาขาวิชา

51.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สาขาวิชา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เศรษฐศาสตร์	98	4.51	0.52	0.05
เศรษฐศาสตร์สหกรณ์	120	4.57	0.65	0.06
เศรษฐศาสตร์เกษตร ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	87	4.59	0.53	0.06

51.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.040	2	302	0.049

จากตารางที่ 51 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์เกษตร ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.049 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดแตกต่างกัน จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 20

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวมเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวมเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวมเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ตารางที่ 52 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวมเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำแนกตามสาขาวิชา

52.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สาขาวิชา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เศรษฐศาสตร์	98	4.48	0.46	0.05
เศรษฐศาสตร์สหกรณ์	120	4.53	0.63	0.06
เศรษฐศาสตร์เกษตร ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	87	4.53	0.48	0.05

52.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
7.785	2	302	0.001

จากตารางที่ 52 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์เกษตร ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง สูงที่สุดเท่ากัน และกลุ่มตัวอย่างที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวมเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดแตกต่างกัน จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 21

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับบัญชีออมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับบัญชีออมใจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 53 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษา
ล่าสุด

53.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียนเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1.76-2.50	105	4.48	0.63	0.06
2.51-3.25	145	4.46	0.65	0.05
3.26-4.00	55	4.53	0.65	0.09

53.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.064	2	302	0.938

53.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.244	2	0.122	0.298	0.743
ภายในกลุ่ม	123.853	302	0.410		
รวม	124.097	304			

จากตารางที่ 53 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.26-4.00 มีบัญชีออมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.51-3.25 มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.938 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.743 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 22

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 54 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด

54.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียนเฉลี่ย ภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1.76-2.50	105	4.39	0.68	0.07
2.51-3.25	145	4.49	0.65	0.05
3.26-4.00	55	4.77	0.65	0.09

54.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.013	2	302	0.987

54.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.353	2	2.676	6.154	0.002
ภายในกลุ่ม	131.337	302	0.435		
รวม	136.690	304			

54.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด (i)	ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
1.76-2.50	2.51-3.25	-0.100	0.085	0.497
	3.26-4.00	-0.382	0.110	0.003*
2.51-3.25	3.26-4.00	-0.282	0.104	0.027*

จากตารางที่ 54 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 1.76-2.50 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.987 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนัยรายคู่ ผลปรากฏว่า ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 1.76-2.50 กับผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 3.26-4.00 และผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 2.51-3.25 กับผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 3.26-4.00 นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 1.76-2.50 มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 3.26-4.00 และนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 2.51-3.25 มีความ

สมมุติฐานในการดำเนินชีวิตน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด ช่วง 3.26-4.00 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.382 และ 0.282 ตามลำดับ

สมมุติฐานที่ 23

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมุติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมุติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว แตกต่างกัน

ตารางที่ 55 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว จำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด

55.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.76-2.50	105	4.46	0.55	0.05
2.51-3.25	145	4.48	0.55	0.05
3.26-4.00	55	4.65	0.55	0.07

55.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.023	2	302	0.978

55.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.355	2	0.677	2.261	0.106
ภายในกลุ่ม	90.467	302	0.300		
รวม	91.821	304			

จากตารางที่ 55 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 1.76-2.50 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.978 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.106 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 24

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับ อุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 56 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคม จำแนกตามผลการเรียน
เฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด

56.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียนเฉลี่ย ภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1.76-2.50	105	4.51	0.54	0.05
2.51-3.25	145	4.52	0.60	0.05
3.26-4.00	55	4.73	0.57	0.08

56.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.436	2	302	0.647

56.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.007	2	1.003	3.053	0.049
ภายในกลุ่ม	99.265	302	0.329		
รวม	101.272	304			

56.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ผลการเรียนเฉลี่ย ภาคการศึกษาต่ำสุด (i)	ผลการเรียนเฉลี่ย ภาคการศึกษาต่ำสุด (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
1.76-2.50	2.51-3.25	-0.004	0.073	0.962
	3.26-4.00	-0.213	0.095	0.026*
2.51-3.25	3.26-4.00	-0.209	0.091	0.022*

จากตารางที่ 56 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 1.76-2.50 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.647 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.049 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่า ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 1.76-2.50 กับผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.26-4.00 และผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.51-3.25 กับผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.26-4.00 นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 1.76-2.50 มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.26-4.00 และนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.51-3.25 มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.26-4.00 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.213 และ 0.209 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 25

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด
แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง
แตกต่างกัน

ตารางที่ 57 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด

57.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.76-2.50	105	4.46	0.53	0.05
2.51-3.25	145	4.49	0.54	0.04
3.26-4.00	55	4.67	0.54	0.07

57.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.021	2	302	0.979

57.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.627	2	0.814	2.853	0.059
ภายในกลุ่ม	86.124	302	0.285		
รวม	87.751	304			

จากตารางที่ 57 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 1.76-2.50 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.979 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของ

ข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.059 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนา ผู้ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 26

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 58 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจ จำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

58.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.76-2.50	101	4.45	0.60	0.06
2.51-3.25	171	4.49	0.65	0.05
3.26-4.00	33	4.51	0.69	0.12

58.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.405	2	302	0.667

58.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.160	2	0.080	0.195	0.823
ภายในกลุ่ม	123.936	302	0.410		
รวม	124.097	304			

จากตารางที่ 58 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยบัญชีขอมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 1.76-2.50 มีค่าเฉลี่ยบัญชีขอมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.667 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. 0.823 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีบัญชีขอมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 27

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 59 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

59.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.76-2.50	101	4.42	0.68	0.07
2.51-3.25	171	4.52	0.67	0.05
3.26-4.00	33	4.68	0.62	0.11

59.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.072	2	302	0.931

59.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.693	2	0.846	1.894	0.152
ภายในกลุ่ม	134.997	302	0.447		
รวม	136.690	304			

จากตารางที่ 59 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 1.76-2.50 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.931 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.152 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 28

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 ' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 ' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน แตกต่างกัน

ตารางที่ 60 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

60.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.76-2.50	101	4.48	0.55	0.05
2.51-3.25	171	4.50	0.56	0.04
3.26-4.00	33	4.58	0.51	0.09

60.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.051	2	302	0.950

60.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.252	2	0.126	0.415	0.661
ภายในกลุ่ม	91.570	302	0.303		
รวม	91.821	304			

จากตารางที่ 60 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 1.76-2.50 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.950 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.661 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 29

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 61 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

61.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.76-2.50	101	4.52	0.56	0.06
2.51-3.25	171	4.54	0.59	0.04
3.26-4.00	33	4.71	0.55	0.10

61.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.066	2	302	0.936

61.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.976	2	0.488	1.470	0.232
ภายในกลุ่ม	100.296	302	0.332		
รวม	101.272	304			

จากตารางที่ 61 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 1.76-2.50 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.936 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.232 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 30

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ตารางที่ 62 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

62.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.76-2.50	101	4.48	0.54	0.05
2.51-3.25	171	4.51	0.54	0.04
3.26-4.00	33	4.64	0.51	0.09

62.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.150	2	302	0.861

6.2.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.654	2	0.327	1.134	0.323
ภายในกลุ่ม	87.097	302	0.288		
รวม	87.751	304			

จากตารางที่ 6.2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 1.76-2.50 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.861 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.323 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 31

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับบัญชีออมใจแตกต่างกันจึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับบัญชีออมใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 63 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขีอมใจ จำแนกตามลำดับการเป็นบุตร ในครอบครัว

63.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตร ในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	95	4.45	0.61	0.06
ลูกคนกลาง	24	4.33	0.79	0.16
ลูกคนเล็ก	119	4.54	0.65	0.06
ลูกคนเดียว	67	4.45	0.62	0.08

63.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.094	3	301	0.352

63.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.073	3	0.358	0.875	0.454
ภายในกลุ่ม	123.024	301	0.409		
รวม	124.097	304			

จากตารางที่ 63 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็ก มีค่าเฉลี่ยบัญชีขีอมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนกลาง มีค่าเฉลี่ยบัญชีขีอมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.095 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสี่ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.454 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 32

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันจึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 64 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต จำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

64.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	95	4.54	0.67	0.07
ลูกคนกลาง	24	4.29	0.71	0.15
ลูกคนเล็ก	119	4.54	0.69	0.06
ลูกคนเดียว	67	4.47	0.61	0.08

64.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.347	3	301	0.792

64.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.432	3	0.477	1.062	0.365
ภายในกลุ่ม	135.258	301	0.449		
รวม	136.690	304			

จากตารางที่ 64 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนโต และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็ก มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด เท่ากัน และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนกลาง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.792 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสี่ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.365 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 33

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกันจึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 65 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว จำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

65.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	95	4.49	0.53	0.05
ลูกคนกลาง	24	4.35	0.57	0.12
ลูกคนเล็ก	119	4.56	0.58	0.05
ลูกคนเดียว	67	4.48	0.51	0.06

65.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.128	3	301	0.943

65.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.050	3	0.350	1.161	0.325
ภายในกลุ่ม	90.771	301	0.302		
รวม	91.821	304			

จากตารางที่ 65 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็ก มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนกลาง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.943 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสี่ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.325 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 34

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกันจึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 66 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม จำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

66.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	95	4.55	0.53	0.05
ลูกคนกลาง	24	4.45	0.67	0.14
ลูกคนเล็ก	119	4.60	0.62	0.06
ลูกคนเดียว	67	4.52	0.54	0.07

66.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.528	3	301	0.207

66.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.660	3	.220	0.658	0.579
ภายในกลุ่ม	100.612	301	.334		
รวม	101.272	304			

จากตารางที่ 66 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็ก มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนกลาง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.207 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสี่ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.579 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 35

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตารางที่ 67 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

67.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	95	4.50	0.49	0.05
ลูกคนกลาง	24	4.40	0.61	0.13
ลูกคนเล็ก	119	4.56	0.58	0.05
ลูกคนเดียว	67	4.49	0.49	0.06

67.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.083	3	301	0.357

67.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.632	3	0.211	0.727	0.536
ภายในกลุ่ม	87.120	301	0.289		
รวม	87.751	304			

จากตารางที่ 67 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็ก มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนกลาง มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.351 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสี่ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.536 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 36

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 68 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจจำแนกตามจำนวนพี่น้อง

68.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1 คน	70	4.46	0.62	0.07
2 คน	179	4.52	0.63	0.05
3 คน	40	4.32	0.60	0.09
4 คนขึ้นไป	16	4.52	0.89	0.22

68.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.846	3	301	0.139

68.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.345	3	0.448	1.099	0.350
ภายในกลุ่ม	122.752	301	0.408		
รวม	124.097	304			

จากตารางที่ 68 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 2 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 4 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยบัญชีขอมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 3 คน มีค่าเฉลี่ยบัญชีขอมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.139 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสี่ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.350 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีบัญชีขอมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 37

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 69 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามจำนวนพี่น้อง
69.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1 คน	70	4.47	0.60	0.07
2 คน	179	4.54	0.68	0.05
3 คน	40	4.37	0.66	0.10
4 คนขึ้นไป	16	4.60	0.83	0.21

69.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.594	3	301	0.191

69.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.198	3	0.399	0.887	0.448
ภายในกลุ่ม	135.492	301	0.450		
รวม	136.690	304			

จากตารางที่ 69 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 4 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 3 คน มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.191 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสิ้นชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.448 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 38

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน แตกต่างกัน

ตารางที่ 70 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามจำนวนพี่น้อง

70.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1 คน	70	4.47	0.51	0.06
2 คน	179	4.53	0.57	0.04
3 คน	40	4.35	0.44	0.07
4 คนขึ้นไป	16	4.73	0.64	0.16

70.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.117	3	301	0.342

70.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.007	3	0.669	2.242	0.083
ภายในกลุ่ม	89.814	301	0.298		
รวม	91.821	304			

จากตารางที่ 70 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 4 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม
อุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 3 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม
อุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ
0.342 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความ
แปรปรวนของข้อมูลทั้งสี่ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ
0.083 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะ
เศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 39

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่ม
อุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ
0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 71 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามจำนวนพี่น้อง

71.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1 คน	70	4.50	0.54	0.06
2 คน	179	4.58	0.59	0.04
3 คน	40	4.42	0.49	0.08
4 คนขึ้นไป	16	4.82	0.70	0.18

71.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.132	3	301	0.336

71.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.152	3	0.717	2.179	0.091
ภายในกลุ่ม	99.120	301	0.329		
รวม	101.272	304			

จากตารางที่ 71 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 4 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 3 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.336 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสิ้นสุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.091 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 40

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ตารางที่ 72 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามจำนวนพี่น้อง

72.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1 คน	70	4.48	0.49	0.06
2 คน	179	4.54	0.56	0.04
3 คน	40	4.37	0.44	0.07
4 คนขึ้นไป	16	4.77	0.66	0.17

72.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.563	3	301	0.198

72.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.097	3	0.699	2.456	0.063
ภายในกลุ่ม	85.655	301	0.285		
รวม	87.751	304			

จากตารางที่ 72 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 4 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 3 คน มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.198 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสี่ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.063 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 41

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีออมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีออมใจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 73 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

73.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	197	4.51	0.63	0.04
ญาติพี่น้อง	12	4.50	0.56	0.16
เฉพาะบิดา	7	4.00	0.64	0.24
เฉพาะมารดา	23	4.32	0.66	0.14
เพื่อน	34	4.40	0.75	0.13
อยู่คนเดียว	32	4.57	0.59	0.11

73.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.964	5	299	0.440

73.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.866	5	0.573	1.414	0.219
ภายในกลุ่ม	121.231	299	0.405		
รวม	124.097	304			

จากตารางที่ 73 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่คนเดียว มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยเฉพาะบิดา มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.440 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งหมดแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.219 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ

สมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 42

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 74 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

74.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	197	4.53	0.66	0.05
ญาติพี่น้อง	12	4.69	0.44	0.13
เฉพาะบิดา	7	3.90	0.37	0.14
เฉพาะมารดา	23	4.36	0.80	0.17
เพื่อน	34	4.49	0.71	0.12
อยู่คนเดียว	32	4.50	0.69	0.12

74.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.198	5	299	0.310

74.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.583	5	0.717	1.610	0.157
ภายในกลุ่ม	133.107	299	0.445		
รวม	136.690	304			

จากตารางที่ 74 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดามีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.310 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง หกชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.157 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 43

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่
แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตารางที่ 75 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

75.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	197	4.52	0.53	0.04
ญาติพี่น้อง	12	4.59	0.48	0.14
เฉพาะบิดา	7	3.98	0.35	0.13
เฉพาะมารดา	23	4.42	0.68	0.14
เพื่อน	34	4.50	0.56	0.10
อยู่คนเดียว	32	4.57	0.57	0.10

75.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.089	5	299	0.367

75.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.377	5	0.475	1.589	0.163
ภายในกลุ่ม	89.444	299	0.299		
รวม	91.821	304			

จากตารางที่ 75 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดา มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.367 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของ

ข้อมูลทั้งหกชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.163 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 44

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 76 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามลำดับบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

76.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	197	4.57	0.56	0.04
ญาติพี่น้อง	12	4.61	0.50	0.14
เฉพาะบิดา	7	4.08	0.38	0.15
เฉพาะมารดา	23	4.37	0.70	0.15
เพื่อน	34	4.58	0.58	0.10
อยู่คนเดียว	32	4.63	0.62	0.11

76.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.365	5	299	0.237

76.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.694	5	0.539	1.635	0.151
ภายในกลุ่ม	98.578	299	0.330		
รวม	101.272	304			

จากตารางที่ 76 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่คนเดียว มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดา มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.237 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งหมดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.151 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 45

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่
แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง
ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่
แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง
แตกต่างกัน

ตารางที่ 77 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

77.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	197	4.53	0.52	0.04
ญาติพี่น้อง	12	4.61	0.44	0.13
เฉพาะบิดา	7	4.01	0.33	0.13
เฉพาะมารดา	23	4.37	0.65	0.14
เพื่อน	34	4.50	0.52	0.09
อยู่คนเดียว	32	4.60	0.57	0.10

77.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.468	5	299	0.200

77.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.643	5	0.529	1.857	0.102
ภายในกลุ่ม	85.108	299	0.285		
รวม	87.751	304			

จากตารางที่ 77 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่เฉพาะบิดามีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.200 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งหกชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.102 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 46

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขี้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขี้อมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขี้อมใจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 78 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขี้อมใจจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

78.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของ บิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	245	4.48	0.62	0.04
แยกกันอยู่	38	4.51	0.77	0.12
บิดา และ/หรือ มารดาเสียชีวิต	22	4.39	0.62	0.13

78.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.064	2	302	0.129

78.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.193	2	0.096	0.235	0.791
ภายในกลุ่ม	123.904	302	0.410		
รวม	124.097	304			

จากตารางที่ 78 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา มารดาแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยบัญชีชื่อมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยบัญชีชื่อมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.129 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.791 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีชื่อมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 47

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 79 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามสถานภาพของ บิดา/มารดา

79.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของ บิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อนุพัณิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	245	4.52	0.67	0.04
แยกกันอยู่	38	4.41	0.61	0.10
บิดา และ/หรือ มารดาเสียชีวิต	22	4.50	0.83	0.18

79.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.508	2	302	0.083

79.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.371	2	0.185	0.410	0.664
ภายในกลุ่ม	136.319	302	0.451		
รวม	136.690	304			

จากตารางที่ 79 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดา และ/หรือมารดาแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.083 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอนุพัณิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.664 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 48

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน แตกต่างกัน

ตารางที่ 80 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

80.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	245	4.52	0.53	0.03
แยกกันอยู่	38	4.43	0.50	0.08
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	22	4.45	0.78	0.17

80.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
5.058	2	302	0.007

จากตารางที่ 80 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม
 cupนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม
 cupนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ
 0.007 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความ
 แปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดแตกต่างกัน จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 49

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มี
 ระดับกลุ่มcupนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับ
 นัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน
 มีระดับกลุ่มcupนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน
 มีระดับกลุ่มcupนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 81 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มcupนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามสถานภาพ
 ของบิดา/มารดา

81.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของ บิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ cupนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	245	4.59	0.56	0.04
แยกกันอยู่	38	4.41	0.57	0.09
บิดาและ/หรือ มารดาเสียชีวิต	22	4.41	0.74	0.16

81.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.321	2	302	0.268

81.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.533	2	0.767	2.321	0.100
ภายในกลุ่ม	99.739	302	0.330		
รวม	101.272	304			

จากตารางที่ 81 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดาและมารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่ และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.268 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.100 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 50

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ตารางที่ 82 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

82.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	245	4.54	0.52	0.03
แยกกันอยู่	38	4.42	0.49	0.08
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	22	4.39	0.76	0.16

82.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.799	2	302	0.023

จากตารางที่ 82 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.023 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดแตกต่างกัน จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 51

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน
มีระดับบัญชีออมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน
มีระดับบัญชีออมใจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 83 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจจำแนกตามอาชีพของบิดา

83.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	57	4.50	0.60	0.08
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	13	4.31	0.64	0.18
รับจ้าง	55	4.55	0.71	0.10
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	77	4.40	0.64	0.07
เกษตรกร	78	4.55	0.64	0.07
พนักงานบริษัทเอกชน	7	4.29	0.49	0.18
เสียชีวิต	18	4.43	0.59	0.14

83.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.927	6	298	0.476

83.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.864	6	0.311	0.757	0.604
ภายในกลุ่ม	122.233	298	0.410		
รวม	124.097	304			

จากตารางที่ 83 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพรับจ้าง กับกลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.476 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งเจ็ดชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.604 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 52

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 84 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามอาชีพของบิดา

84.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	57	4.42	0.70	0.09
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	13	4.59	0.47	0.13
รับจ้าง	55	4.62	0.65	0.09
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	77	4.55	0.63	0.07
เกษตรกร	78	4.47	0.73	0.08
พนักงานบริษัทเอกชน	7	4.29	0.49	0.18
เสียชีวิต	18	4.43	0.70	0.17

84.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.811	6	298	0.562

84.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.927	6	0.321	0.710	0.642
ภายในกลุ่ม	134.763	298	0.452		
รวม	136.690	304			

จากตารางที่ 84 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.562 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งเจ็ดชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.642 ซึ่งมากกว่า

ระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 53

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว แตกต่างกัน

ตารางที่ 85 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามอาชีพของบิดา

85.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	57	4.49	0.55	0.07
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	13	4.59	0.51	0.14
รับจ้าง	55	4.58	0.59	0.08
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	77	4.46	0.54	0.06
เกษตรกร	78	4.54	0.51	0.06
พนักงานบริษัทเอกชน	7	4.35	0.59	0.22
เสียชีวิต	18	4.38	0.66	0.16

85.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.437	6	298	0.854

85.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.121	6	0.187	0.614	0.719
ภายในกลุ่ม	90.700	298	0.304		
รวม	91.821	304			

จากตารางที่ 85 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดาเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนที่สูง และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.854 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งเจ็ดชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.719 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 54

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 86 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามอาชีพของบิดา

86.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	57	4.55	0.54	0.07
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	13	4.56	0.58	0.16
รับจ้าง	55	4.71	0.64	0.09
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	77	4.47	0.60	0.07
เกษตรกร	78	4.59	0.52	0.06
พนักงานบริษัทเอกชน	7	4.50	0.59	0.22
เสียชีวิต	18	4.32	0.54	0.13

86.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.629	6	298	0.707

86.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.859	6	0.477	1.443	0.198
ภายในกลุ่ม	98.413	298	0.330		
รวม	101.272	304			

จากตารางที่ 86 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.707 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งเจ็ดชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.198 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 55

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 87 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามอาชีพของบิดา

87.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	57	4.49	0.54	0.07
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	13	4.53	0.54	0.15
รับจ้าง	55	4.64	0.58	0.08
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	77	4.46	0.53	0.06
เกษตรกร	78	4.54	0.49	0.06
พนักงานบริษัทเอกชน	7	4.38	0.55	0.21
เสียชีวิต	18	4.32	0.58	0.14

87.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.251	6	298	0.959

87.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.998	6	0.333	1.157	0.329
ภายในกลุ่ม	85.753	298	0.288		
รวม	87.751	304			

จากตารางที่ 87 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดารับจ้าง มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.959 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งเจ็ดชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.329 ซึ่ง

มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะ
เศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงไม่
แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 56

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชี
อ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน
มีระดับบัญชีอ้อมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน
มีระดับบัญชีอ้อมใจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 88 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจจำแนกตามอาชีพของมารดา

88.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	23	4.70	0.68	0.14
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	4.42	1.00	0.50
รับจ้าง	63	4.44	0.63	0.08
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	101	4.41	0.65	0.07
เกษตรกร	73	4.53	0.65	0.08
พนักงานบริษัทเอกชน	8	4.46	0.43	0.15
แม่บ้าน/ว่างงาน	27	4.47	0.57	0.11
เสียชีวิต	6	4.67	0.52	0.21

88.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.729	7	297	0.647

88.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.091	7	0.299	0.727	0.649
ภายในกลุ่ม	122.006	297	0.411		
รวม	124.097	304			

จากตารางที่ 88 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดาเป็นข้าราชการ มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.647 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งแปดชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.649 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 57

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 89 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามอาชีพของมารดา

89.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	23	4.61	0.74	0.15
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	4.33	0.47	0.24
รับจ้าง	63	4.53	0.66	0.08
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	101	4.50	0.67	0.07
เกษตรกร	73	4.44	0.70	0.08
พนักงานบริษัทเอกชน	8	4.29	0.60	0.21
แม่บ้าน/ว่างงาน	27	4.65	0.66	0.13
เสียชีวิต	6	4.44	0.54	0.22

89.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.631	7	297	0.730

89.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.718	7	0.245	0.540	0.804
ภายในกลุ่ม	134.972	297	0.454		
รวม	136.690	304			

จากตารางที่ 89 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดาเป็นแม่บ้าน/ว่างงานมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดาเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.730 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งแปดชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.804 ซึ่ง

มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะ
เศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 58

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่ม
อุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ
0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน
มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน
มีระดับกลุ่ม อุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว แตกต่างกัน

ตารางที่ 90 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามอาชีพของ
มารดา

90.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	23	4.59	0.66	0.14
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	4.29	0.17	0.09
รับจ้าง	63	4.51	0.59	0.07
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	101	4.51	0.52	0.05
เกษตรกร	73	4.47	0.56	0.07
พนักงานบริษัทเอกชน	8	4.41	0.56	0.20
แม่บ้าน/ว่างงาน	27	4.57	0.53	0.10
เสียชีวิต	6	4.40	0.42	0.17

90.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.775	7	297	0.609

90.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.680	7	0.097	0.317	0.946
ภายในกลุ่ม	91.141	297	0.307		
รวม	91.821	304			

จากตารางที่ 90 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดาเป็นข้าราชการ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดาเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.609 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งแปดชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.946 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 59

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 91 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามอาชีพของมารดา

91.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	23	4.61	0.61	0.13
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	4.21	0.38	0.19
รับจ้าง	63	4.57	0.62	0.08
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	101	4.52	0.59	0.06
เกษตรกร	73	4.55	0.56	0.07
พนักงานบริษัทเอกชน	8	4.44	0.58	0.20
แม่บ้าน/ว่างงาน	27	4.70	0.53	0.10
เสียชีวิต	6	4.43	0.46	0.19

91.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.563	7	297	0.786

92.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.420	7	0.203	0.603	0.753
ภายในกลุ่ม	99.852	297	0.336		
รวม	101.272	304			

จากตารางที่ 91 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดาเป็นแม่บ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม
อุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดาเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจมีค่าเฉลี่ย
ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า
Sig. เท่ากับ 0.786 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า
ความแปรปรวนของข้อมูลทั้งแปดชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig.
เท่ากับ 0.753 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า
นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม
ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 60

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับ
ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 %
หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 92 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 ทัศนคติพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามอาชีพของมารดา

92.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	23	4.59	0.63	0.13
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	4.23	0.31	0.15
รับจ้าง	63	4.53	0.57	0.07
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	101	4.50	0.53	0.05
เกษตรกร	73	4.50	0.54	0.06
พนักงานบริษัทเอกชน	8	4.39	0.53	0.19
แม่บ้าน/ว่างงาน	27	4.64	0.49	0.09
เสียชีวิต	6	4.38	0.41	0.17

92.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.509	7	297	0.828

92.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.178	7	0.168	0.577	0.774
ภายในกลุ่ม	86.573	297	0.291		
รวม	87.751	304			

จากตารางที่ 92 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดาเป็นแม่บ้าน/ว่างงานมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 ทัศนคติพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดาเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 ทัศนคติพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.828 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ

สมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งแปดชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.774 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 61

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 93 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

93.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 5 คน	169	4.45	0.62	0.05
5-10 คน	111	4.52	0.66	0.06
11 คนขึ้นไป	25	4.48	0.71	0.14

93.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.117	2	302	0.890

93.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.375	2	0.187	0.458	0.633
ภายในกลุ่ม	123.722	302	0.410		
รวม	124.097	304			

จากตารางที่ 93 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทตั้งแต่ 5-10 คน มีค่าเฉลี่ยบัญชีอ้อมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทน้อยกว่า 5 คน มีค่าเฉลี่ยบัญชีอ้อมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.890 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.633 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 62

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 94 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

94.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 5 คน	169	4.48	0.65	0.05
5-10 คน	111	4.51	0.70	0.07
11 คนขึ้นไป	25	4.61	0.67	0.13

94.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.048	2	302	0.953

94.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.376	2	0.188	0.417	0.659
ภายในกลุ่ม	136.314	302	0.451		
รวม	136.690	304			

จากตารางที่ 94 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 11 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทน้อยกว่า 5 คน มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.953 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.659 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 63

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน แตกต่างกัน

ตารางที่ 95 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

95.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 5 คน	169	4.49	0.54	0.04
5-10 คน	111	4.49	0.56	0.05
11 คนขึ้นไป	25	4.66	0.56	0.11

95.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.163	2	302	0.849

95.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.634	2	0.317	1.050	0.351
ภายในกลุ่ม	91.187	302	0.302		
รวม	91.821	304			

จากตารางที่ 95 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 11 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5-10 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 5-10 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.849 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.351 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 64

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 96 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

96.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 5 คน	169	4.55	0.56	0.04
5-10 คน	111	4.54	0.58	0.06
11 คนขึ้นไป	25	4.66	0.65	0.13

96.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.416	2	302	0.660

96.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.314	2	0.157	0.470	0.626
ภายในกลุ่ม	100.958	302	0.334		
รวม	101.272	304			

จากตารางที่ 96 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 11 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5-10 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.660 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.626 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 65

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ตารางที่ 97 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

97.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 5 คน	169	4.51	0.52	0.04
5-10 คน	111	4.49	0.55	0.05
11 คนขึ้นไป	25	4.65	0.60	0.12

97.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.508	2	302	0.602

97.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.549	2	0.275	0.951	0.387
ภายในกลุ่ม	87.202	302	0.289		
รวม	87.751	304			

จากตารางที่ 97 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 11 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5-10 คน มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.602 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสามชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.387 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 66

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขี้ออมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ

หรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขี้ออมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ

หรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขี้ออมใจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 98 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

98.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	73	4.53	0.64	0.08
ไม่เคย	232	4.46	0.64	0.04

98.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีออมใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.005	0.946	0.728	303	0.467

จากตารางที่ 98 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.946 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.467 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 67

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ

หรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต
ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ

หรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต
แตกต่างกัน

ตารางที่ 99 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

99.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	73	4.64	0.65	0.08
ไม่เคย	232	4.46	0.67	0.04

99.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.108	0.743	1.988	303	0.048

จากตารางที่ 99 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.743 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของ

ข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.048 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 68

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชณะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 5 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชณะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชณะส่วนตน แตกต่างกัน

ตารางที่ 100 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชณะส่วนตนจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

100.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	73	4.57	0.56	0.07
ไม่เคย	232	4.48	0.55	0.04

100.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.251	0.617	1.169	303	0.243

จากตารางที่ 100 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.617 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.243 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 69

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 101 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

101.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	73	4.57	0.58	0.07
ไม่เคย	232	4.55	0.58	0.04

101.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.394	0.530	0.220	303	0.826

จากตารางที่ 101 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.530 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.826 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 70

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ
หรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ
หรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ตารางที่ 102 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

102.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	73	4.55	0.53	0.06
ไม่เคย	232	4.50	0.54	0.04

102.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.120	0.729	0.702	303	0.483

จากตารางที่ 102 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.729 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า

ความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.483 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 71

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขี้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขี้อมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขี้อมใจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 103 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขี้อมใจ จำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

103.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	123	4.45	0.64	0.06
ไม่เคย	182	4.49	0.64	0.05

103.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีข้อมูใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.459	0.499	-0.562	303	0.575

จากตารางที่ 103 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมูใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.499 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.575 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมูใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 72

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ

หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน

มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 104 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต จำแนกตาม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

104.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้ริเริ่ม กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	123	4.56	0.69	0.06
ไม่เคย	182	4.47	0.66	0.05

104.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.175	0.676	1.108	303	0.269

จากตารางที่ 104 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.676 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.269 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 73

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน แตกต่างกัน

ตารางที่ 105 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

105.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	123	4.57	0.59	0.05
ไม่เคย	182	4.46	0.52	0.04

105.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตน	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.164	0.281	1.668	303	0.096

จากตารางที่ 105 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.281 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.096 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 74

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 106 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตาม
ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

106.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	123	4.66	0.60	0.05
ไม่เคย	182	4.48	0.55	0.04

106.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.230	0.230	2.581	303	0.010

จากตารางที่ 106 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.230 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.010 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 75

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ตารางที่ 107 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

107.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	123	4.60	0.56	0.05
ไม่เคย	182	4.46	0.51	0.04

107.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.315	0.575	2.303	303	0.022

จากตารางที่ 107 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวน โดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig.

เท่ากับ 0.575 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.022 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 76

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขี้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขี้อมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขี้อมใจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 108 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขี้อมใจจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

108.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	228	4.56	0.62	0.04
ไม่เคย	77	4.23	0.64	0.07

108.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีชื่อใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.705	0.402	3.966	303	0.000

จากตารางที่ 108 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยบัญชีชื่อใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.402 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับบัญชีชื่อใจแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 77

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 109 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

109.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	228	4.58	0.66	0.04
ไม่เคย	77	4.28	0.66	0.07

109.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.040	0.842	3.426	303	0.001

จากตารางที่ 109 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.842 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 78

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน แตกต่างกัน

ตารางที่ 110 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตาม ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ

110.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	228	4.58	0.54	0.04
ไม่เคย	77	4.27	0.51	0.06

110.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตน	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.208	0.648	4.422	303	0.000

จากตารางที่ 110 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.648 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบ

ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 79

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 111 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

111.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	228	4.66	0.56	0.04
ไม่เคย	77	4.25	0.52	0.06

111.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.552	0.458	5.658	303	0.000

จากตารางที่ 111 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.458 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 80

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ตารางที่ 112 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

112.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	228	4.60	0.53	0.03
ไม่เคย	77	4.26	0.49	0.06

112.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.477	0.490	5.001	303	0.000

จากตารางที่ 112 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.490 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 81

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับบัญชีอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับบัญชีอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับบัญชีอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 113 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอารมณ์จำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้

113.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	8	4.04	0.42	0.15
ไม่เต็มใจ	16	3.90	0.57	0.14
เฉยๆ	118	4.42	0.60	0.06
เต็มใจ	138	4.59	0.63	0.05
เต็มใจอย่างยิ่ง	25	4.63	0.69	0.14

113.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.630	4	300	0.641

113.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	9.670	4	2.417	6.338	0.000
ภายในกลุ่ม	114.427	300	0.381		
รวม	124.097	304			

113.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ

ระดับ ความเต็มใจ (i)	ระดับ ความเต็มใจ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.146	0.267	0.990
	เฉย ๆ	-0.379	0.226	0.588
	เต็มใจ	-0.550	0.225	0.202
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.585	0.251	0.248

113.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (ต่อ)

ระดับ ความเต็มใจ (i)	ระดับ ความเต็มใจ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจ	เฉย ๆ	-0.525	0.165	0.040*
	เต็มใจ	-0.696	0.163	0.001*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.731	0.198	0.009*
เฉย ๆ	เต็มใจ	-0.171	0.077	0.303
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.206	0.136	0.683
เต็มใจ	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.035	0.134	0.999

จากตารางที่ 113 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยบัญชีขอมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยบัญชีขอมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.641 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งห้าชุด

ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่า นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับไม่เต็มใจ กับนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับเฉยๆ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจ และนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดระดับเต็มใจอย่างยิ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจน้อยกว่า นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับเฉยๆ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจ และนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจอย่างยิ่ง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.525, 0.696 และ 0.731 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 82

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H₁ : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรม
ที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน
มีระดับ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 114 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามระดับความ
เต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้

114.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	8	4.29	0.52	0.18
ไม่เต็มใจ	16	3.94	0.44	0.11
เฉยๆ	118	4.47	0.60	0.06
เต็มใจ	138	4.57	0.70	0.06
เต็มใจอย่างยิ่ง	25	4.73	0.78	0.16

114.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.087	4	300	0.082

114.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.492	4	1.873	4.349	0.002
ภายในกลุ่ม	129.198	300	0.431		
รวม	136.690	304			

114.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ

ระดับ ความเต็มใจ (i)	ระดับ ความเต็มใจ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.354	0.284	0.817
	เฉย ๆ	-0.180	0.240	0.967
	เต็มใจ	-0.276	0.239	0.855
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.442	0.267	0.602
ไม่เต็มใจ	เฉย ๆ	-0.534	0.175	0.056
	เต็มใจ	-0.630	0.173	0.011*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.796	0.210	0.007*
เฉย ๆ	เต็มใจ	-0.096	0.082	0.851
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.262	0.144	0.514
เต็มใจ	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.166	0.143	0.853

จากตารางที่ 114 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.082 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งห้าชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่า นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับไม่เต็มใจ กับนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจ และนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดระดับเต็มใจอย่างยิ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือ

วิทยาลัยจัดระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตน้อยกว่านักศึกษาคณะ
เศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับ
เต็มใจ และนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา
หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจอย่างยิ่ง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.630 และ 0.796 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 83

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทาง
สโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน
จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรม
ที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน
มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรม
ที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน
มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน แตกต่างกัน

ตารางที่ 115 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามระดับ
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้

115.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	8	4.39	0.33	0.12
ไม่เต็มใจ	16	3.97	0.33	0.08
เฉยๆ	118	4.42	0.52	0.05
เต็มใจ	138	4.61	0.54	0.05
เต็มใจอย่างยิ่ง	25	4.73	0.62	0.12

115.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.051	4	300	0.087

115.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	8.292	4	2.073	7.445	0.000
ภายในกลุ่ม	83.529	300	0.278		
รวม	91.821	304			

115.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ

ระดับ ความเต็มใจ (i)	ระดับ ความเต็มใจ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.417	0.228	0.506
	เฉย ๆ	-0.033	0.193	1.000
	เต็มใจ	-0.220	0.192	0.859
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.348	0.214	0.621
ไม่เต็มใจ	เฉย ๆ	-0.449	0.141	0.039*
	เต็มใจ	-0.636	0.139	0.000*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.765	0.169	0.001*
เฉย ๆ	เต็มใจ	-0.187	0.066	0.095
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.315	0.116	0.121
เต็มใจ	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.128	0.115	0.869

จากตารางที่ 115 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.087 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึง

ยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนัยรายคู่ ซึ่งพบว่า นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับไม่เต็มใจ กับนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับเฉยๆ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจ และนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดระดับเต็มใจอย่างยิ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนน้อยกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับเฉยๆ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจ และนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจอย่างยิ่ง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.449, 0.636 และ 0.765 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 84

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

- H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 116 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้

116.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	8	4.49	0.30	0.11
ไม่เต็มใจ	16	3.90	0.25	0.06
เฉยๆ	118	4.44	0.54	0.05
เต็มใจ	138	4.70	0.57	0.05
เต็มใจอย่างยิ่ง	25	4.74	0.61	0.12

116.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.019	4	300	0.018

จากตารางที่ 116 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.018 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งห้าชุดแตกต่างกัน จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 85

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ตารางที่ 117 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้

117.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	8	4.40	0.28	0.10
ไม่เต็มใจ	16	3.95	0.26	0.07
เฉยๆ	118	4.42	0.51	0.05
เต็มใจ	138	4.63	0.53	0.05
เต็มใจอย่างยิ่ง	25	4.71	0.59	0.12

117.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.800	4	300	0.026

จากตารางที่ 117 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.026 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งห้าชุดแตกต่างกัน จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 86

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขี้ออมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ

7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

มีระดับบัญชีขี้ออมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ

7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

มีระดับบัญชีขี้ออมใจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 118 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขอมใจจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

118.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	185	4.55	0.66	0.05
ไม่เคย	120	4.36	0.59	0.05

118.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีขอมใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.558	0.213	2.525	303	0.012

จากตารางที่ 118 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยบัญชีขอมใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวน โดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.213 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขอมใจแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 87

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ

7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ

7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 119 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตาม

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

119.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	185	4.58	0.69	0.05
ไม่เคย	120	4.39	0.62	0.06

119.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	3.215	0.074	2.490	303	0.013

จากตารางที่ 119 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.074 ซึ่ง

มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 88

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน แตกต่างกัน

ตารางที่ 120 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตาม

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

120.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	185	4.57	0.57	0.04
ไม่เคย	120	4.40	0.51	0.05

120.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	3.516	0.062	2.618	303	0.009

จากตารางที่ 120 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.062 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.009 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 89

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ

7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 121 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตาม ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

121.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	185	4.61	0.60	0.04
ไม่เคย	120	4.47	0.53	0.05

121.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.618	0.204	2.046	303	0.042

จากตารางที่ 121 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.204 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.042 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 90

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ

7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ

7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ตารางที่ 122 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

122.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ยความคลาด
7 Habits		อุปนิสัย	มาตรฐาน	เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	185	4.57	0.56	0.04
ไม่เคย	120	4.42	0.50	0.05

122.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	2.689	0.102	2.362	303	0.019

จากตารางที่ 122 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.102 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.019 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับระดับบัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) ดังตารางที่ 123

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 123 ผลการเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงทั้ง 7 ประการกับผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

อุปนิสัย	Correlation coefficient	
	(Sig.)	
	ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม
บัญชีอ้อมใจ	0.040 (0.482)	0.024 (0.683)
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	0.251 ** (0.000)	0.148 * (0.010)
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ	0.177 * (0.002)	0.103 (0.071)
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ	0.146 * (0.011)	0.114 * (0.047)
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	0.082 (0.152)	0.024 (0.679)
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	0.150 * (0.009)	0.119 * (0.037)
อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	0.111 (0.054)	0.107 (0.063)
อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง	0.130 * (0.024)	0.094 (0.102)
อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	0.055 (0.339)	0.000 (0.994)
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	0.142 * (0.013)	0.074 (0.200)

ตารางที่ 123 ผลการเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงทั้ง 7 ประการกับผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (ต่อ)

อุปนิสัย	Correlation coefficient	
	(Sig.)	
	ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	0.137 * (0.016)	0.099 (0.086)
ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง	0.157 * (0.006)	0.104 (0.071)

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.05

** ระดับนัยสำคัญน้อยกว่าหรือเท่ากับ .01

จากตารางที่ 123 พบว่าผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับความสมดุลในการดำเนินชีวิต และมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.251, 0.177, 0.146, 0.150, 0.130, 0.142, 0.137 และ 0.157 ตามลำดับ

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.148, 0.114 และ 0.119 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง ที่มีต่อระดับบัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 กลุ่มอุปนิสัยช่วย ขณะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยช่วยขณะในสังคม อุปนิสัยการเติมพลังชีวิต และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มี ประสิทธิภาพสูง (ตารางที่ 124)

ข้อมูลความสัมพันธ์ของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มี ประสิทธิภาพสูง ที่มีต่อบัญชีขอมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 กลุ่ม อุปนิสัยช่วยขณะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยช่วยขณะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง โดย ใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) จำแนกรายละเอียดของสมมติฐานได้ ดังนี้

ตารางที่ 124 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติทั่วไปและการทดสอบความแปรปรวนของประสบการณ์ ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง กับระดับบัญชีขอมใจ ความสมดุลของการ ดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 กลุ่มอุปนิสัยช่วยขณะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยช่วยขณะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

อุปนิสัย	ประสบ การณ์ในการ เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนา ผู้ที่มี ประสิทธิภาพสูง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ระดับ อุปนิสัย	Levene's Test for Equality of Variances (ค่า Sig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2- tailed ของ Equal variances assumed)	แปลผล
บัญชีขอมใจ	เคย	185	4.55	0.213	0.012	แตกต่าง
	ไม่เคย	120	4.36			
ความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต	เคย	185	4.58	0.074	0.013	แตกต่าง
	ไม่เคย	120	4.39			
อุปนิสัยที่ 1 บี-โป รเอกทีฟ	เคย	185	4.70	0.635	0.108	ไม่แตกต่าง
	ไม่เคย	120	4.58			
อุปนิสัยที่ 2 การ เริ่มต้นด้วยจุดหมาย ในใจ	เคย	185	4.54	0.325	0.019	แตกต่าง
	ไม่เคย	120	4.35			

ตารางที่ 124 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติทั่วไปและการทดสอบความแปรปรวนของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง กับระดับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง (ต่อ)

อุปนิสัย	ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	Levene's Test for Equality of Variances (ค่า Sig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)	แปลผล
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	เคย	185	4.32	0.088	0.034	แตกต่าง
	ไม่เคย	120	4.15			
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	เคย	185	4.59	0.318	0.013	แตกต่าง
	ไม่เคย	120	4.40			
อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	เคย	185	4.66	0.796	0.384	ไม่แตกต่าง
	ไม่เคย	120	4.58			
อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง	เคย	185	4.47	0.694	0.273	ไม่แตกต่าง
	ไม่เคย	120	4.38			
อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	เคย	185	4.71	0.856	0.030	แตกต่าง
	ไม่เคย	120	4.53			
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	เคย	185	4.57	0.062	0.009	แตกต่าง
	ไม่เคย	120	4.40			
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	เคย	185	4.61	0.204	0.042	แตกต่าง
	ไม่เคย	120	4.47			
ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง	เคย	185	4.57	0.102	0.019	แตกต่าง
	ไม่เคย	120	4.42			

จากตารางที่ 124 พบว่า นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง แตกต่างกันมีผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equality of Variances ทุกการทดสอบมีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันในทุกการทดสอบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่านักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ที่ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง ในทุกระดับอุปนิสัย โดยเมื่อพิจารณาความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed) น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 แล้วพบว่า ระดับอุปนิสัยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ บัญชีออมใจ มีค่า Sig เท่ากับ 0.012 ความสมดุลในการดำเนินชีวิต มีค่า Sig เท่ากับ 0.013 อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ มีค่า Sig เท่ากับ 0.019 อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน มีค่า Sig เท่ากับ 0.034 อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ มีค่า Sig เท่ากับ 0.013 อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ มีค่า Sig เท่ากับ 0.030 กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว มีค่า Sig เท่ากับ 0.009 กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม มีค่า Sig เท่ากับ 0.042 และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง มีค่า Sig เท่ากับ 0.019 ดังนั้นประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัยแตกต่างกันในบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved